

Publicerad 2011-02-26 13:21 av Emelie Fiskare

Det vi glömde

Var inte ledsen och snälla du,
du behöver inte säga något mer.

Jag vet.

Jag vet.

Du vet.

Vi älskade att prata,
med en tekopp i handen.

Prata om allt, det kunde vi.
Ingen

kunde prata som vi.

Fönstren var alltid på låtsas.
Vi såg aldrig ut.
Det fanns lysande utsikter.

Jag älskade att berätta
om mitt liv för dig.

Du öppnade hakarna ,
släppte in våren.

Såg in genom varandra.
Dina ögon var blå.

Vi glömde,
vädret.

Världen.

Vi, vi, vi.

Vi.

Vinden väntade på dig,
i de kalla hörnen.

Jag tänkte inte på
hur tiden gått.

Stormen ylar,
den kallar på dig.

Det går inte
att älska

vinden.

Med den du glömde
dig iväg.

Mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emelie Fiskare med Poeter.se id #31931 innehar upphovsrätten